

Tento text slúži výlučne ako dokumentačný nástroj a nemá žiadny právny účinok. Inštitúcie Únie nenesú nijakú zodpovednosť za jeho obsah. Autentické verzie príslušných aktov vrátane ich preambúl sú tie, ktoré boli uverejnené v Úradnom vestníku Európskej únie a ktoré sú dostupné na portáli EUR-Lex. Tieto úradné znenia sú priamo dostupné prostredníctvom odkazov v tomto dokumente

► **B****SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY 2010/31/EÚ****z 19. mája 2010****o energetickej hospodárnosti budov****(prepracované znenie)**

(Ú. v. EÚ L 153, 18.6.2010, s. 13)

Zmenené a doplnené:

Úradný vestník

Č. Strana Dátum

► **M1**

Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/844 z 30. mája 2018

L 156

75

19.6.2018



**SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY
2010/31/EÚ**

z 19. mája 2010

**o energetickej hospodárnosti budov
(prepracované znenie)**

Článok 1

Predmet úpravy

1. Táto smernica podporuje zlepšovanie energetickej hospodárnosti budov v Únii, berúc do úvahy vonkajšie klimatické a miestne podmienky, ako aj požiadavky na vnútorné prostredie a nákladovú efektívnosť.

2. Táto smernica stanovuje požiadavky v súvislosti:

- a) so spoločným všeobecným rámcom pre metodiku výpočtu integrovanej energetickej hospodárnosti budov a jednotiek budov;
- b) s uplatňovaním minimálnych požiadaviek na energetickú hospodárnosť nových budov a nových jednotiek budov;
- c) s uplatňovaním minimálnych požiadaviek na energetickú hospodárnosť:
 - i) existujúcich budov, jednotiek budov a prvkov budov, ktoré sa významne obnovujú;
 - ii) prvkov budov, ktoré sú súčasťou obalových konštrukcií budov a ktoré významne ovplyvňujú energetickú hospodárnosť obalových konštrukcií budov, keď sa obnovia alebo nahradia;
 - iii) technických systémov budov, vždy keď sa zabudujú alebo nahrádzajú, alebo modernizujú;
- d) s národnými plánmi na zvyšovanie počtu budov s takmer nulovou spotrebou energie;
- e) s energetickou certifikáciou budov alebo jednotiek budov;
- f) s pravidelnou kontrolou vykurovacích a klimatizačných systémov v budovách;
- g) s nezávislými systémami kontroly energetických certifikátov a správ z kontroly.

3. Požiadavky ustanovené v tejto smernici sú minimálne požiadavky a nebránia žiadnemu členskému štátu zachovať alebo prijať prísnejšie opatrenia. Tieto opatrenia musia byť zlučiteľné so Zmluvou o fungovaní Európskej únie. Oznamujú sa Komisii.

Článok 2

Vymedzenia pojmov

Na účel tejto smernice platia tieto vymedzenia pojmov:

- 1. „budova“ znamená zastrešenú stavbu so stenami, v ktorej sa používa energia na úpravu vnútorného prostredia;

▼B

2. „budova s takmer nulovou spotrebou energie“ znamená budovu s veľmi vysokou energetickou hospodárnosťou určenou v súlade s prílohou I. Požadované takmer nulové alebo veľmi malé množstvo energie by sa malo vo významnej miere pokryť energiou z obnoviteľných zdrojov vrátane energie z obnoviteľných zdrojov vyrobenej priamo na mieste alebo v blízkosti;

▼M1

3. „technický systém budovy“ znamená technické zariadenia budovy alebo jednotky budovy na vykurovanie priestoru, chladenie priestoru, vetranie, prípravu teplej vody, vstavané osvetlenie, automatizáciu a riadenie budovy, výrobu elektrickej energie na mieste, alebo ich kombináciu vrátane tých systémov, ktoré využívajú energiu z obnoviteľných zdrojov;
- 3a. „systém automatizácie a riadenia budovy“ znamená systém, ktorý zahŕňa všetky produkty, softvér a inžinierske služby, ktorými sa môže podporovať energeticky efektívna, hospodárna a bezpečná prevádzka technických systémov budovy prostredníctvom automatického riadenia a uľahčením manuálneho ovládania týchto technických systémov budovy;

▼B

4. „energetická hospodárnosť budovy“ znamená vypočítané alebo namerané množstvo energie potrebnej na uspokojenie dopytu po energii súvisiaceho s bežným používaním budovy, ktoré zahŕňa okrem iného energiu použitú na vykurovanie, chladenie, vetranie, prípravu teplej vody a osvetlenie;
5. „primárna energia“ znamená energiu z obnoviteľných a neobnoviteľných zdrojov, ktorá neprešla procesom konverzie ani transformácie;
6. „energia z obnoviteľných zdrojov“ znamená energiu z obnoviteľných nefosílnych zdrojov, konkrétne to je veterná, solárna, aerotermálna, geotermálna, hydrotermálna energia a energia oceánov, vodná energia, biomasa, skládkový plyn, plyn z čistiarní odpadových vôd a bioplyny;
7. „obalové konštrukcie budovy“ znamenajú integrované prvky budovy, ktoré oddeľujú jej vnútro od vonkajšieho prostredia;
8. „jednotka budovy“ znamená časť, poschodie alebo byt v budove, ktoré sú navrhnuté alebo upravené na samostatné používanie;
9. „prvok budovy“ znamená technický systém budovy alebo konštrukčnú časť obalových konštrukcií budovy;
10. „významná obnova“ znamená obnovu budovy v prípade, ak
 - a) celkové náklady na obnovu v súvislosti s obalovými konštrukciami budovy alebo technickými systémami budovy presahujú 25 % hodnoty budovy, nezahŕňajúc hodnotu pozemku, na ktorom sa budova nachádza, alebo
 - b) sa obnovuje viac ako 25 % plochy obalových konštrukcií budovy.

Členské štáty si môžu zvoliť, či uplatnia možnosť a) alebo b);

▼B

11. „európska norma“ znamená normu prijatú Európskym výborom pre normalizáciu, Európskym výborom pre normalizáciu v oblasti elektrotechniky alebo Európskym inštitútom pre telekomunikačné normy a sprístupnenú verejnosti;
12. „energetický certifikát“ znamená certifikát uznávaný členským štátom alebo ním určenou právnickou osobou, ktorý uvádza energetickú hospodárnosť budovy alebo jednotky budovy vypočítanú podľa metodiky prijatej v súlade s článkom 3;
13. „kogenerácia“ znamená súčasne prebiehajúcu výrobu tepelnej energie a elektrickej a/alebo mechanickej energie v jednom procese;
14. „nákladovo optimálna úroveň“ znamená úroveň energetickej hospodárnosti, ktorá vedie k najnižším nákladom počas odhadovaného ekonomického životného cyklu, pričom:
 - a) najnižšie náklady sa stanovujú s ohľadom na investičné náklady súvisiace s energiou, prípadné náklady na údržbu a prevádzku (vrátane nákladov na energiu, úspor, kategórie dotknutej budovy, príjmov z vyrobenej energie) a prípadné náklady na likvidáciu a
 - b) odhadovaný ekonomický životný cyklus určuje každý členský štát. Predstavuje zvyšný odhadovaný ekonomický životný cyklus budovy, ak sú požiadavky na energetickú hospodárnosť stanovené pre budovu ako celok, alebo odhadovaný ekonomický životný cyklus prvku budovy, ak sú požiadavky na energetickú hospodárnosť stanovené pre prvky budov.

Nákladovo optimálna úroveň sa nachádza v rozsahu úrovni hospodárnosti, v ktorej je analýza nákladov a výnosov, vypočítaná pre odhadovaný ekonomický životný cyklus, pozitívna;

15. „klimatizačný systém“ znamená kombináciu prvkov potrebných na zabezpečenie spôsobu úpravy vnútorného vzduchu, v rámci ktorej sa teplota reguluje alebo sa môže znížiť;

▼M1

- 15a. „vykurovací systém“ znamená kombináciu prvkov potrebných na zabezpečenie spôsobu úpravy vnútorného vzduchu, v rámci ktorej sa teplota zvyšuje;
- 15b. „zariadenie na výrobu tepla“ znamená časť vykurovacieho systému, ktorou sa vyrába využiteľné teplo s využitím jedného alebo viacerých týchto procesov:
 - a) spaľovanie palív, napríklad v kotle;
 - b) Joulov jav prebiehajúci vo vykurovacích telesách systému elektrického odporového vykurovania;
 - c) zachytávanie tepla z okolitého vzduchu, odvetrávaného vzduchu alebo vodného alebo podzemného zdroja tepla s využitím tepelného čerpadla;

▼ M1

- 15c. „zmluva o energetickej efektívnosti“ znamená zmluvu o energetickej efektívnosti vymedzenú v článku 2 bode 27 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2012/27/EÚ ⁽¹⁾;

▼ B

16. „kotel“ znamená kombináciu telesa kotla a horáka navrhnutú na prenos tepla uvoľneného zo spaľovania do kvapaliny;
17. „účinný menovitý výkon“ znamená maximálny tepelný výkon vyjadrený v kW, stanovený a zaručený výrobcom ako výkon, ktorý sa dosiahne počas nepretržitej prevádzky pri dodržiavaní efektívnej účinnosti uvedenej výrobcom;
18. „tepelné čerpadlo“ znamená prístroj alebo zariadenie, ktoré prenáša teplo z prírodného okolitého prostredia, ako napríklad vzduchu, vody alebo pôdy, do budov alebo na priemyselné využitie obrátením prirodzeného toku tepla tak, že prúdi od nižšej teploty k vyššej. Reverzibilné tepelné čerpadlá môžu prenášať teplo z budov do prírodného okolitého prostredia;
19. „centralizované zásobovanie teplom“ alebo „centralizované zásobovanie chladom“ znamená distribúciu tepelnej energie vo forme pary, horúcej vody alebo chladených kvapalín z centrálného zdroja výroby prostredníctvom siete k viacerým budovám alebo lokalitám, a to pre potreby vykurovania alebo chladenia budov alebo procesov;

▼ M1

20. „izolovaná mikrosústava“ znamená izolovanú mikrosústavu vymedzenú v článku 2 bode 27 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/72/ES ⁽²⁾.

*Článok 2a***Dlhodobá stratégia obnovy**

1. Každý členský štát stanoví dlhodobú stratégiu obnovy na podporu obnovy vnútroštátneho fondu bytových a nebytových budov, a to verejných, ako aj súkromných, s cieľom dosiahnuť do roku 2050 vysoko energeticky efektívny a dekarbonizovaný fond budov, čím sa uľahčí nákladovo efektívna transformácia existujúcich budov na budovy s takmer nulovou spotrebou energie. Každá dlhodobá stratégia obnovy sa predloží v súlade s platnými povinnosťami v oblasti plánovania a podávania správ a zahŕňa:

- a) prehľad vnútroštátneho fondu budov založený podľa potreby na štatistických vzorkách a očakávanom podiele obnovovaných budov v roku 2020;

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2012/27/EÚ z 25. októbra 2012 o energetickej efektívnosti, ktorou sa menia a dopĺňajú smernice 2009/125/ES a 2010/30/EÚ a ktorou sa zrušujú smernice 2004/8/ES a 2006/32/ES (Ú. v. EÚ L 315, 14.11.2012, s. 1).

⁽²⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/72/ES z 13. júla 2009 o spoločných pravidlách pre vnútorný trh s elektrinou, ktorou sa zrušuje smernica 2003/54/ES (Ú. v. EÚ L 211, 14.8.2009, s. 55).

▼ **M1**

- b) identifikáciu nákladovo efektívnych prístupov k obnove v závislosti od typu budovy a klimatickej oblasti, pričom sa v prípade potreby zohľadnia možné príslušné spúšťacie body v rámci životného cyklu budovy;
- c) politiky a činnosti na podporu nákladovo efektívnej hĺbkovej obnovy budov vrátane postupnej hĺbkovej obnovy, ako aj na podporu cieľových nákladovo efektívnych opatrení a obnovy budov, napríklad zavedením voliteľnej schémy pasportov obnovy budovy;
- d) prehľad politik a činností zameraných na najmenej výkonné segmenty vnútroštátneho fondu budov, problém nejednotnej motivácie a zlyhania trhu, ako aj určenie relevantných vnútroštátnych činností, ktorými sa prispieva k zmierneniu energetickej chudoby;
- e) politiky a činnosti zamerané na všetky verejné budovy;
- f) prehľad vnútroštátnych iniciatív na podporu inteligentných technológií a dobre prepojených budov a komunit, ako aj zručností a vzdelávania v odvetviach stavebníctva a energetickej efektívnosti, a
- g) dôkazmi podložený odhad očakávaných úspor energie a ďalších prínosov, ktoré sú spojené napríklad so zdravím, bezpečnosťou a kvalitou ovzdušia.

2. Každý členský štát vo svojej dlhodobej stratégii obnovy stanoví plán s opatreniami a merateľnými ukazovateľmi pokroku stanovenými na vnútroštátnej úrovni s ohľadom na dlhodobý cieľ do roku 2050, ktorým je dosiahnuť zníženie emisií skleníkových plynov v Únii o 80 až 95 % v porovnaní s hodnotami z roku 1990, s cieľom zabezpečiť vysoko energeticky efektívny a dekarbonizovaný vnútroštátny fond budov a uľahčiť nákladovo efektívnu transformáciu existujúcich budov na budovy s takmer nulovou spotrebou energie. V uvedenom pláne sa uvedú orientačné míľniky na roky 2030, 2040 a 2050 a stanoví sa, akým spôsobom prispievajú k dosiahnutiu cieľov Únie v oblasti energetickej efektívnosti v súlade so smernicou 2012/27/EÚ.

3. S cieľom podporiť mobilizáciu investícií do obnovy, ktorá je potrebná na dosiahnutie cieľov uvedených v odseku 1, členské štáty uľahčia prístup k vhodným mechanizmom na:

- a) zlučovanie projektov, a to aj prostredníctvom investičných platforiem alebo skupín a prostredníctvom konzorcií malých a stredných podnikov s cieľom umožniť prístup investorov, ako aj „balíkové“ riešenia pre potenciálnych klientov;
- b) znižovanie vnímaného rizika operácií v oblasti energetickej efektívnosti pre investorov a súkromný sektor;
- c) využívanie verejných financií ako páky na získanie ďalších investícií súkromného sektora alebo pri riešení osobitných zlyhaní trhu;
- d) usmerňovanie investícií do energeticky efektívneho fondu verejných budov v súlade s usmernením Eurostatu a

▼ M1

- e) zabezpečenie dostupných a transparentných poradenských nástrojov, ako sú napríklad jednotné kontaktné miesta pre spotrebiteľov a poradenské služby v oblasti energetiky, poskytujúcich poradenstvo o relevantných obnovách budov zameraných na energetickú efektívnosť a finančných nástrojoch.

4. Komisia vykonáva zber najlepších postupov týkajúcich sa úspešných verejných a súkromných systémov financovania obnovy zameranej na energetickú efektívnosť, ako aj informácií o systémoch pre zlučovanie malých projektov obnov zameraných na energetickú efektívnosť a poskytuje ich aspoň verejným orgánom. Komisia identifikuje a šíri najlepšie postupy o finančných stimuloch týkajúcich sa obnovy budov z hľadiska spotrebiteľa, pričom zohľadní rozdiely v nákladovej efektívnosti medzi členskými štátmi.

5. Každý členský štát v záujme podpory rozvoja svojej dlhodobej stratégie obnovy uskutoční o tejto stratégii verejnú konzultáciu, a to pred tým, než svoju stratégiu predloží Komisii. Každý členský štát pripojí k svojej dlhodobej stratégii obnovy zhrnutie výsledkov tejto verejnej konzultácie.

Každý členský štát stanoví formu konzultácií inkluzívnym spôsobom počas vykonávania svojej dlhodobej stratégie obnovy.

6. Každý členský štát pripojí k svojej dlhodobej stratégii obnovy podrobnosti o vykonávaní svojej najaktuálnejšej dlhodobej stratégie obnovy, ako aj o plánovaných politikách a činnostiach.

7. Každý členský štát môže využiť svoju dlhodobú stratégiu obnovy na riešenie protipožiarnej bezpečnosti a rizík súvisiacich s intenzívnou seizmickou aktivitou, ktoré majú vplyv na obnovy zamerané na energetickú efektívnosť a na životnosť budov.

▼ B*Článok 3***Prijatie metodiky výpočtu energetickej hospodárnosti budov**

Členské štáty uplatnia metodiku výpočtu energetickej hospodárnosti budov v súlade so spoločným všeobecným rámcom stanoveným v prílohe I.

Táto metodika sa prijíma na vnútroštátnej alebo regionálnej úrovni.

*Článok 4***Stanovenie minimálnych požiadaviek na energetickú hospodárnosť**

1. Členské štáty prijímú potrebné opatrenia na stanovenie minimálnych požiadaviek na energetickú hospodárnosť pre budovy alebo jednotky budov s cieľom dosiahnuť nákladovo optimálne úrovne. Energetická hospodárnosť sa vypočíta podľa metodiky uvedenej v článku 3. Nákladovo optimálne úrovne sa vypočítajú v súlade s rámcom porovnávacej metodiky uvedeným v článku 5, keď sa tento rámec zavedie.

▼B

Členské štáty prijímajú potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby sa pre prvky budov, ktoré sú súčasťou obalových konštrukcií budovy a významne ovplyvňujú energetickú hospodárnosť obalových konštrukcií budovy, keď sa nahrádzajú alebo obnovujú, stanovili minimálne požiadavky na energetickú hospodárnosť s cieľom dosiahnuť nákladovo optimálne úrovne.

Pri stanovovaní požiadaviek členské štáty môžu rozlišovať medzi novými a existujúcimi budovami a medzi rôznymi kategóriami budov.

Tieto požiadavky majú brať do úvahy všeobecné podmienky vnútorného prostredia, aby sa vylúčili možné negatívne účinky, ako napríklad nepriemerané vetranie, ako aj miestne podmienky, navrhovaná funkcia a vek budovy.

Členský štát nie je povinný stanoviť minimálne požiadavky na energetickú hospodárnosť, ktoré nie sú počas odhadovaného ekonomického životného cyklu nákladovo efektívne.

Minimálne požiadavky na energetickú hospodárnosť sa prehodnocujú v pravidelných intervaloch, ktoré by nemali byť dlhšie než päť rokov, a podľa potreby sa aktualizujú, aby odrážali technický pokrok v sektore budov.

2. Členské štáty sa môžu rozhodnúť, že nestanovia ani neuplatnia požiadavky uvedené v odseku 1 pre tieto kategórie budov:

- a) budovy úradne chránené ako súčasť označeného prostredia alebo pre ich osobitnú architektonickú alebo historickú hodnotu, pokiaľ by dodržiavanie určitých minimálnych požiadaviek na energetickú hospodárnosť neprijateľne zmenilo ich charakter alebo vzhľad;
- b) budovy používané ako miesta na bohoslužby a na náboženské podujatia;
- c) dočasné budovy s dĺžkou používania dva roky alebo menej, priemyselné stavby, dielne a nebytové poľnohospodárske budovy s nízkou spotrebou energie a nebytové poľnohospodárske budovy, ktoré používa sektor zahrnutý do vnútroštátnej sektorovej dohody o energetickej hospodárnosti;
- d) budovy na bývanie, ktoré sa využívajú alebo ktorých plánované využívanie je kratšie ako štyri mesiace ročne, alebo sa počas roka používajú obmedzene s očakávanou spotrebou energie nižšou ako 25 % spotreby pri celoročnom využívaní;
- e) samostatne stojace budovy s celkovou úžitkovou plochou menšou než 50 m².

Článok 5

Výpočet nákladovo optimálnych úrovní minimálnych požiadaviek na energetickú hospodárnosť

1. V súlade s článkami 23, 24 na 25 Komisia prostredníctvom delegovaných aktov ustanoví do 30. júna 2011 rámec porovnávacej metodiky na výpočet nákladovo optimálnych úrovní minimálnych požiadaviek na energetickú hospodárnosť budov a prvkov budovy.

▼B

Rámec porovnávacej metodiky sa ustanoví v súlade s prílohou III a rozlišuje sa v ňom medzi novými a existujúcimi budovami a medzi rôznymi kategóriami budov.

2. Členské štáty vypočítavajú nákladovo optimálne úrovne minimálnych požiadaviek na energetickú hospodárnosť pomocou rámca porovnávacej metodiky ustanoveného v súlade s odsekom 1 a príslušných parametrov, akými sú napríklad klimatické podmienky a praktická dostupnosť energetickej infraštruktúry, a porovnávajú výsledky tohto výpočtu s platnými minimálnymi požiadavkami na energetickú hospodárnosť.

Členské štáty oznamujú Komisii všetky vstupné údaje a odhady použité na tento výpočet, ako aj všetky výsledky výpočtu. Správa môže byť zahrnutá do akčných plánov energetickej účinnosti uvedených v článku 14 ods. 2 smernice 2006/32/ES. Členské štáty predkladajú tieto správy Komisii v pravidelných intervaloch, ktoré nesmú prekročiť päť rokov. Prvá správa sa predloží najneskôr do 30. júna 2012.

3. Ak výsledky porovnania vykonaného v súlade s odsekom 2 preukáza, že platné minimálne požiadavky na energetickú hospodárnosť sú podstatne menej energeticky hospodárne ako nákladovo optimálne úrovne minimálnych požiadaviek na energetickú hospodárnosť, dotknutý členský štát písomne odôvodní Komisii rozdiel v správe uvedenej v odseku 2 spolu s plánom naznačujúcim v rozsahu, v akom rozdiel nemôže byť odôvodnený, vhodné kroky na podstatné zníženie rozdielu do nasledujúceho preskúmania požiadaviek energetickej hospodárnosti, ako je uvedené v článku 4 ods. 1.

4. Komisia uverejňuje správu o pokroku členských štátov pri dosahovaní nákladovo optimálnych úrovní minimálnych požiadaviek na energetickú hospodárnosť.

▼M1*Článok 6***Nové budovy**

1. Členské štáty prijímú nevyhnutné opatrenia na zabezpečenie toho, aby nové budovy spĺňali minimálne požiadavky na energetickú hospodárnosť stanovené v súlade s článkom 4.

2. Členské štáty pred začiatkom výstavby nových budov zabezpečia, aby sa zohľadnila technická, environmentálna a ekonomická realizovateľnosť vysokoúčinných alternatívnych systémov, ak sú k dispozícii.

▼B*Článok 7***Existujúce budovy**

Členské štáty prijímú opatrenia potrebné na zabezpečenie toho, aby sa energetická hospodárnosť významne obnovovaných budov alebo ich obnovovaných častí zlepšila tak, aby spĺňala minimálne požiadavky na energetickú hospodárnosť stanovené v súlade s článkom 4, pokiaľ sa to dá technicky, funkčne a ekonomicky realizovať.

▼B

Tieto požiadavky sa vzťahujú na obnovované budovy alebo jednotku budovy ako celku. Dodatočne alebo alternatívne sa požiadavky môžu uplatniť na obnovované prvky budovy.

Členské štáty okrem toho prijímú opatrenia potrebné na zabezpečenie toho, aby v prípade prvku budovy, ktorý je súčasťou obalových konštrukcií budovy a významne ovplyvňuje energetickú hospodárnosť obalových konštrukcií budovy, keď sa obnoví alebo nahradí, spĺňala energetická hospodárnosť prvku budovy minimálne požiadavky na energetickú hospodárnosť, pokiaľ sa to dá technicky, funkčne a ekonomicky zrealizovať.

Členské štáty ustanovia tieto minimálne požiadavky na energetickú hospodárnosť v súlade s článkom 4.

▼M1

Členské štáty nabádajú na to, aby sa v súvislosti s budovami prechádzajúcimi významnou obnovou, zavádzali vysokoúčinné alternatívne systémy, pokiaľ je to technicky, funkčne a ekonomicky realizovateľné, a aby sa riešili otázky podmienok zdravej klímy vo vnútornom prostredí, protipožiarnej bezpečnosti a rizík súvisiacich s intenzívnou seizmickou aktivitou.

*Článok 8***Technické systémy budov, elektromobilita a indikátor inteligentnej pripravenosti**

1. Na účely optimalizácie využívania energie technickými systémami budov členské štáty stanovujú systémové požiadavky na celkovú energetickú hospodárnosť, správne zabudovanie a primerané dimenzovanie, nastavenie a reguláciu technických systémov budov, ktoré sú zabudované v existujúcich budovách. Členské štáty môžu tieto požiadavky na systémy uplatniť aj na nové budovy.

Požiadavky na systémy sa ustanovujú pre nové, nahradené a modernizované technické systémy budov a uplatňujú sa, pokiaľ sú technicky, funkčne a ekonomicky realizovateľné.

Členské štáty musia vyžadovať, aby boli nové budovy, ak je to technicky a ekonomicky realizovateľné, vybavené samoregulačnými zariadeniami na individuálnu reguláciu teploty v každej miestnosti alebo, ak je to odôvodnené, v určenej vykurovanej časti jednotky budovy. V existujúcich budovách sa inštalácia takýchto samoregulačných zariadení vyžaduje, ak je to technicky a ekonomicky realizovateľné, v prípade nahradenia zariadení na výrobu tepla.

2. Pokiaľ ide o nové nebytové budovy a nebytové budovy prechádzajúce významnou obnovou, s viac než 10 parkovacími miestami, členské štáty zabezpečia inštaláciu aspoň jednej nabíjacej stanice v zmysle smernice Európskeho parlamentu a Rady 2014/94/EÚ⁽¹⁾ a infraštruktúry vedenia, a to trubkové rozvody pre elektrické káble, na minimálne jednom z každých piatich parkovacích miest s cieľom umožniť v neskoršom štádiu inštaláciu nabíjacích staníc pre elektrické vozidlá, ak:

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/94/EÚ z 22. októbra 2014 o zavádzaní infraštruktúry pre alternatívne palivá (Ú. v. EÚ L 307, 28.10.2014, s. 1).

▼ **M1**

- a) sa parkovisko nachádza vo vnútri budovy a v prípade významných obnov sa opatrenia, ktoré sa týkajú obnovy, vzťahujú aj na parkovisko alebo elektrickú infraštruktúru budovy, alebo
- b) sa parkovisko nachádza v bezprostrednom susedstve budovy a v prípade významných obnov sa opatrenia, ktoré sa týkajú obnovy, vzťahujú aj na parkovisko alebo elektrickú infraštruktúru parkoviska.

Komisia predloží do 1. januára 2023 správu Európskemu parlamentu a Rade o možnom príspevku k politike Únie v oblasti budov s cieľom podporiť elektromobilitu a v tejto súvislosti prípadne navrhne opatrenia.

3. Členské štáty do 1. januára 2025 stanovia požiadavky na inštaláciu minimálneho počtu nabíjacích staníc pre všetky nebytové budovy s viac ako 20 parkovacími miestami.

4. Členské štáty sa môžu rozhodnúť nestanoviť alebo neuplatňovať požiadavky uvedené v odsekoch 2 a 3 na budovy, ktoré vlastní a využívajú malé a stredné podniky vymedzené v hlave I prílohy k odporúčaniu Komisie 2003/361/ES ⁽¹⁾.

5. Pokiaľ ide o nové bytové budovy a bytové budovy prechádzajúce významnou obnovou, s viac než 10 parkovacími miestami, členské štáty zabezpečia inštaláciu infraštruktúry vedenia, a to konkrétne potrubia pre elektrické káble, pre každé parkovacie miesto s cieľom umožniť v neskoršom štádiu inštaláciu nabíjacích staníc pre elektrické vozidlá, ak:

- a) sa parkovisko nachádza vo vnútri budovy a v prípade významných obnov sa opatrenia, ktoré sa týkajú obnovy, vzťahujú aj na parkovisko alebo elektrickú infraštruktúru budovy, alebo
- b) sa parkovisko nachádza v bezprostrednom susedstve budovy a v prípade významných obnov sa opatrenia, ktoré sa týkajú obnovy, vzťahujú aj na parkovisko alebo elektrickú infraštruktúru parkoviska.

6. Členské štáty sa môžu rozhodnúť neuplatňovať odseky 2, 3 a 5 na osobitné kategórie budov, ak:

- a) pokiaľ ide o odseky 2 a 5, žiadosti o vydanie stavebného povolenia alebo rovnocenné žiadosti sa podali do 10. marca 2021;
- b) by sa požadovaná infraštruktúra vedenia zakladala na izolovaných mikrosústavách alebo sa budovy nachádzajú v najvzdialenejších regiónoch v zmysle článku 349 ZFEÚ, ak by to viedlo k vzniku podstatných problémov pri prevádzke miestneho energetického systému a ohrozilo stabilitu miestnej sústavy;
- c) náklady na nabíjacie zariadenia a vedenia presahujú 7 % celkových nákladov významnej obnovy budovy;

⁽¹⁾ Odporúčanie Komisie zo 6. mája 2003 týkajúce sa definície mikropodnikov, malých a stredných podnikov (Ú. v. EÚ L 124, 20.5.2003, s. 36).

▼M1

d) na verejnú budovu sa už vzťahujú porovnateľné požiadavky v súlade s transpozíciou smernice 2014/94/EÚ.

7. Členské štáty stanovujú opatrenia na zjednodušenie zavádzania nabíjajúcich staníc v nových a existujúcich bytových a nebytových budovách a riešia možné regulačné prekážky, a to aj v rámci povolení a schvaľovacích postupov bez toho, aby bolo dotknuté právo členských štátov týkajúce sa vlastníctva a prenájmu.

8. Členské štáty zvažujú potrebu jednotných politík týkajúcich sa budov, nemotorovej dopravy a ekologickej mobility a územného plánovania.

9. Členské štáty zabezpečia, aby sa pri inštalácii, nahradení alebo modernizácii technického systému budovy posúdila celková energetická hospodárnosť menenej časti a v prípade potreby celého meneného systému. Výsledky sa zdokumentujú a postúpia vlastníčkovi budovy tak, aby zostali k dispozícii a mohli sa použiť na overenie súladu s minimálnymi požiadavkami stanovenými podľa odseku 1 tohto článku a na vydávanie energetických certifikátov. Bez toho, aby bol dotknutý článok 12, členské štáty rozhodnú, či budú vyžadovať vydanie nového energetického certifikátu.

10. Komisia prijme do 31. decembra 2019 delegovaný akt v súlade s článkom 23, ktorým sa doplní táto smernica stanovením voliteľnej spoločnej schémy Únie na určovanie stupňa inteligentnej pripravenosti budov. Určovanie stupňa sa zakladá na hodnotení schopnosti budovy alebo jednotky budovy prispôbiť svoju prevádzku potrebám užívateľa a siete a zvyšovať svoju energetickú efektívnosť a celkovú hospodárnosť.

V súlade s prílohou Ia sa vo voliteľnej spoločnej schéme Únie na určovanie stupňa inteligentnej pripravenosti budov:

a) vymedzí indikátor inteligentnej pripravenosti a

b) stanoví metodiku na jeho výpočet.

11. Komisia do 31. decembra 2019 a po konzultácii s príslušnými zainteresovanými stranami prijme vykonávací akt, v ktorom sa uvedú technické postupy na účely účinného vykonávania schémy uvedenej v odseku 10 tohto článku vrátane harmonogramu pre nezáväznú skúšobnú fázu na vnútroštátnej úrovni, a objasní sa komplementárny vzťah uvedenej schémy k energetickým certifikátom uvedeným v článku 11.

Uvedený vykonávací akt sa prijme v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 26 ods. 3.

▼B*Článok 9***Budovy s takmer nulovou spotrebou energie**

1. Členské štáty zabezpečia, aby:

a) od 31. decembra 2020 všetky nové budovy boli budovami s takmer nulovou spotrebou energie a

▼B

- b) po 31. decembri 2018 boli nové budovy, v ktorých sídlia a ktoré vlastní verejné orgány, budovami s takmer nulovou spotrebou energie.

Členské štáty vypracúvajú národné plány zamerané na zvyšovanie počtu budov s takmer nulovou spotrebou energie. Tieto národné plány môžu zahŕňať ciele rozlíšené podľa kategórií budov.

2. Podľa vzorového príkladu verejného sektora členské štáty ďalej vypracujú programy a prijímajú také opatrenia, ako napríklad ciele, aby podporili transformáciu obnovovaných budov na budovy s takmer nulovou spotrebou energie, o čom informujú Komisiu v rámci svojich národných plánov uvedených v odseku 1.

3. Národný plán zahŕňa okrem iného tieto prvky:

- a) podrobné uplatňovanie vymedzenia budov s takmer nulovou spotrebou energie v praxi členskými štátmi, ktoré odráža ich národné, regionálne alebo miestne podmienky, vrátane číselného ukazovateľa využitia primárnej energie vyjadreného v kWh/m² za rok. Faktory týkajúce sa primárnej energie, použité na určenie využitia primárnej energie, môžu vychádzať z národných alebo regionálnych ročných priemerných hodnôt a môžu zohľadňovať príslušné európske normy;

- b) priebežné ciele na rok 2015 na zlepšenie energetickej hospodárnosti nových budov s cieľom pripraviť vykonanie odseku 1;

- c) informácie o politikách a finančných alebo iných opatreniach prijatých v kontexte odsekov 1 a 2 na účely podpory budov s takmer nulovou spotrebou energie vrátane podrobností o národných požiadavkách a opatreniach týkajúcich sa využívania energie z obnoviteľných zdrojov v nových budovách a existujúcich budovách, ktoré sú vo fáze významnej obnovy, v kontexte článku 13 ods. 4 smernice 2009/28/ES a článkov 6 a 7 tejto smernice.

4. Komisia zhodnotí národné plány uvedené v odseku 1, a to najmä primeranosť opatrení, ktoré plánujú členské štáty, vo vzťahu k cieľom tejto smernice. Komisia môže požiadať o ďalšie špecifické informácie, ktoré sa týkajú požiadaviek stanovených v odsekoch 1, 2 a 3, pričom zohľadní zásadu subsidiarity. Dotknutý členský štát v takom prípade predloží požadované informácie alebo navrhne zmeny a doplnenia do deviatich mesiacov od dátumu žiadosti Komisie. Komisia môže po ich zhodnotení vydať odporúčanie.

5. Do 31. decembra 2012 a následne každé tri roky Komisia uverejňuje správu o pokroku členských štátov dosiahnutom pri zvyšovaní počtu budov s takmer nulovou spotrebou energie. Komisia na základe tejto správy vypracúva akčný plán a v prípade potreby navrhuje opatrenia určené na zvyšovanie počtu týchto budov a podporuje najlepšie postupy týkajúce sa nákladovo efektívnej transformácie existujúcich budov na budovy s takmer nulovou spotrebou energie.

▼B

6. Členské štáty sa môžu rozhodnúť neuplatňovať požiadavky stanovené v odseku 1 písm. a) a b) v špecifických a opodstatnených prípadoch, v ktorých je analýza nákladov a výnosov počas ekonomického životného cyklu daných budov negatívna. Členské štáty informujú Komisiu o zásadách príslušných právnych režimov.

*Článok 10***Finančné stimuly a prekážky na trhu**

1. Vzhľadom na dôležitosť poskytovania primeraného financovania a iných nástrojov na urýchlenie zvyšovania energetickej hospodárnosti budov a na prechod k budovám s takmer nulovou spotrebou energie členské štáty prijímajú primerané kroky na zváženie najrelevantnejších nástrojov vzhľadom na svoju vnútroštátnu situáciu.

2. Členské štáty vypracujú do 30. júna 2011 zoznam existujúcich a v prípade vhodnosti navrhovaných opatrení a nástrojov, ktoré podporujú ciele tejto smernice, vrátane opatrení a nástrojov finančnej povahy odlišných od tých, ktoré sa požadujú touto smernicou.

Členské štáty aktualizujú tento zoznam každé tri roky. Členské štáty oznámia tieto zoznamy Komisii, čo môžu urobiť tak, že ich zahrnú do akčných plánov energetickej účinnosti uvedených v článku 14 ods. 2 smernice 2006/32/ES.

3. Komisia preskúma účinnosť v zozname uvedených existujúcich a navrhovaných opatrení uvedených v odseku 2, ako aj príslušných nástrojov Únie pri podpore vykonávania tejto smernice. Na základe tohto skúmania a po riadnom zohľadnení zásady subsidiarity môže Komisia poskytnúť poradenstvo alebo odporúčania, pokiaľ ide o špecifické národné systémy a koordináciu s finančnými inštitúciami Únie a medzinárodnými finančnými inštitúciami. Komisia môže zahrnúť svoje skúmanie a možné poradenstvo alebo odporúčania do svojej správy o národných plánoch energetickej účinnosti uvedenej v článku 14 ods. 5 smernice 2006/32/ES.

4. Vo vhodných prípadoch Komisia na požiadanie pomáha členským štátom zriaďovať národné alebo regionálne programy finančnej podpory s cieľom zvýšiť energetickú efektívnosť budov, najmä existujúcich budov, tým, že podporuje výmenu najlepších postupov medzi zodpovednými národnými a regionálnymi inštitúciami alebo orgánmi.

5. Aby sa zlepšilo financovanie určené na podporu vykonávania tejto smernice a pri riadnom zohľadňovaní zásady subsidiarity Komisia predloží podľa možnosti do roku 2011 analýzu, ktorá sa týka najmä:

- a) efektívnosti, vhodnosti úrovne a skutočne použitých súm štrukturálnych fondov a rámcových programov, ktoré sa použili na zvyšovanie energetickej efektívnosti budov, osobitne v rezidenčnom sektore;
- b) efektívnosti používania finančných prostriedkov z EIB a iných verejných finančných inštitúcií;

▼B

- c) koordinácie financovania Únie a národného financovania s inými formami podpory, ktorá môže fungovať ako páka na stimulovanie investícií do energetickej efektívnosti, a primeranosti týchto finančných prostriedkov na dosiahnutie cieľov Únie.

Na základe tejto analýzy a v súlade s viacročným finančným rámcom môže Komisia následne predložiť Európskemu parlamentu a Rade, ak to považuje za vhodné, návrhy týkajúce sa nástrojov Únie.

▼M1

6. Členské štáty prepoja svoje finančné opatrenia na zlepšenie energetickej efektívnosti pri obnove budov s cieľovými alebo dosiahnutými úsporami energie, určenými na základe jedného alebo viacerých z týchto kritérií:

- a) energetická hospodárnosť vybavenia alebo materiálov použitých na obnovu; v tomto prípade inštaluje vybavenie alebo materiály použité na obnovu inštalatér s príslušnou úrovňou certifikácie alebo kvalifikácie;
- b) normalizované hodnoty na výpočet úspor energie v budovách;
- c) zlepšenie dosiahnuté ako výsledok takejto obnovy porovnaním energetických certifikátov vydaných pred obnovou a po nej;
- d) výsledky energetického auditu;
- e) výsledky inej relevantnej, transparentnej a primeranej metódy, ktorou sa preukáže zlepšenie energetickej hospodárnosti.

6a. Prostredníctvom databáz energetických certifikátov sa umožňuje zber údajov o nameranej alebo vypočítanej spotrebe energie budov, na ktoré sa tieto certifikáty vzťahujú, vrátane aspoň tých verejných budov, pre ktoré sa energetický certifikát uvedený v článku 13 vydal v súlade s článkom 12.

6b. Aspoň súhrnné anonymizované údaje, ktoré spĺňajú požiadavky Únie a vnútroštátne požiadavky na ochranu údajov, sa na požiadanie sprístupnia na štatistické a výskumné účely, ako aj vlastníkovi budovy.

▼B

7. Ustanovenia tejto smernice nebránia členským štátom poskytovať na nové budovy, obnovy budov alebo prvky budovy stimuly, ktoré prekračujú nákladovo optimálne úrovne.

*Článok 11***Energetické certifikáty**

1. Členské štáty ustanovujú potrebné opatrenia na zavedenie systému certifikácie energetickej hospodárnosti budov. Energetický certifikát obsahuje hodnoty energetickej hospodárnosti budovy a referenčné hodnoty, ako sú minimálne požiadavky na energetickú hospodárnosť, aby sa umožnilo vlastníkom alebo nájomcom budovy alebo jednotky budovy porovnať a posúdiť jej energetickú hospodárnosť.

▼B

Energetický certifikát môže zahŕňať dodatočné informácie, ako je ročná spotreba energie pre neobytné budovy a percentuálny podiel energie z obnoviteľných zdrojov na celkovej spotrebe energie.

2. Energetický certifikát zahŕňa odporúčania pre nákladovo optimálne alebo nákladovo efektívne zlepšenie energetickej hospodárnosti budovy alebo jednotky budovy, ibaže by neexistoval rozumný potenciál pre takéto zlepšenie v porovnaní s požiadavkami na hospodárnosť, ktoré sú v platnosti.

Odporúčania zahrnuté do energetického certifikátu sa vzťahujú na:

- a) opatrenia vykonávané v súvislosti s významnou obnovou obalových konštrukcií budovy alebo technického systému (technických systémov) budovy a
- b) opatrenia vykonávané v prípade jednotlivých prvkov budovy nezávisle od významnej obnovy obalových konštrukcií budovy alebo technického systému (technických systémov) budovy.

3. Odporúčania zahrnuté do energetického certifikátu musia byť pre konkrétnu budovu technicky uskutočniteľné a môžu poskytovať odhad pre rozsah obdobia návratnosti alebo náklady a prínosy počas jej ekonomického životného cyklu.

4. V energetickom certifikáte sa uvádza miesto, kde môže vlastník alebo nájomca získať podrobnejšie informácie vrátane informácií o nákladovej efektívnosti odporúčaní uvedených v energetickom certifikáte. Hodnotenie nákladovej efektívnosti vychádza zo súboru štandardných podmienok, ktoré sa týkajú napríklad posudzovania úspor energie a príslušných cien energií, a z predbežného odhadu nákladov. Okrem toho sú v ňom zahrnuté informácie o krokoch, ktoré sa majú vykonať na implementáciu odporúčaní. Vlastníkovi alebo nájomcovi sa môžu poskytnúť aj ďalšie informácie o súvisiacich témach, ako sú napr. energetické audity alebo stimuly finančnej alebo inej povahy a možnosti financovania.

5. S výhradou vnútroštátnych pravidiel členské štáty nabádajú verejné orgány, aby zohľadňovali vedúcu úlohu, ktorú by mali zohrávať v oblasti energetickej hospodárnosti budov, okrem iného zohľadňovaním odporúčaní zahrnutých do energetického certifikátu vydaného pre budovy, ktoré vlastní v čase jeho platnosti.

6. Certifikácia jednotiek budovy môže byť založená na:

- a) spoločnej certifikácii celej budovy alebo
- b) hodnotení inej reprezentatívnej jednotky budovy s rovnakými energeticky relevantnými vlastnosťami v tej istej budove.

7. Certifikácia rodinných domov môže vychádzať z hodnotenia inej reprezentatívnej budovy s podobnou architektúrou a veľkosťou a s podobnou skutočnou kvalitou energetickej hospodárnosti v prípade, ak túto podobnosť môže zaručiť odborník vydávajúci energetický certifikát.

▼B

8. Energetický certifikát nesmie platiť viac ako 10 rokov.
9. Komisia po porade s príslušnými sektormi prijme do roku 2011 dobrovoľný spoločný certifikačný systém Európskej únie pre energetickú hospodárnosť nebytových budov. Toto opatrenie sa prijme v súlade s konzultačným postupom uvedeným v článku 26 ods. 2. Členské štáty sa nabádajú, aby uznali alebo používali tento systém alebo jeho časť a prispôsobili si ho svojim vnútroštátnym podmienkam.

*Článok 12***Vydávanie energetických certifikátov**

1. Členské štáty zabezpečia vydanie energetického certifikátu pre:
 - a) budovy alebo jednotky budovy, ktoré sa stavajú, predávajú alebo prenajímajú novému nájomcovi, a
 - b) budovy, kde viac ako 500 m² celkovej úžitkovej plochy užíva verejný orgán a verejnosť ich často navštevuje. 9. júla 2015 sa táto prahová hodnota 500 m² zníži na 250 m².

Požiadavka na vydanie energetického certifikátu sa neuplatňuje, keď je pre príslušnú budovu alebo jednotku budovy k dispozícii platný certifikát vydaný v súlade so smernicou 2002/91/ES alebo touto smernicou.

2. Členské štáty vyžadujú, aby sa pri výstavbe, predaji alebo prenájme budovy alebo jednotky budovy ukázal prípadnému novému nájomcovi alebo kupcovi energetický certifikát alebo jeho kópia a aby sa odovzdal kupcovi alebo novému nájomcovi.

3. Ak sa budova predáva alebo prenajíma pred výstavbou, členské štáty môžu od predávajúceho požadovať, aby ako výnimku z odsekov 1 a 2 poskytol odhad jej budúcej energetickej hospodárnosti; v tomto prípade sa energetický certifikát vydá najneskôr pri ukončení výstavby budovy.

4. Členské štáty vyžadujú, že keď sa ponúkajú na predaj alebo prenájom:

- budovy, ktoré majú energetický certifikát,
- jednotky budovy v budove, ktorá má energetický certifikát, a
- jednotky budov, ktoré majú energetický certifikát,

musí sa v reklamách v komerčných médiách uvádzať ukazovateľ energetickej hospodárnosti z energetického certifikátu budovy, resp. jednotky budovy.

5. Ustanovenia tohto článku sa vykonávajú v súlade s uplatniteľnými vnútroštátnymi pravidlami o spoločnom vlastníctve alebo spoločnom majetku.

▼B

6. Členské štáty môžu vyňať kategórie budov uvedené v článku 4 ods. 2 z uplatňovania odsekov 1, 2, 4 a 5 tohto článku.

7. O prípadných účinkoch energetického certifikátu v zmysle právneho konania sa rozhodne v súlade s vnútroštátnymi pravidlami.

*Článok 13***Vystavenie energetických certifikátov**

1. Členské štáty prijímú opatrenia na zabezpečenie toho, aby sa energetický certifikát vystavil na nápadnom, pre verejnosť jasne viditeľnom mieste v prípade, ak v budove, pre ktorú sa vydal energetický certifikát v súlade s článkom 12 ods. 1, celkovú úžitkovú plochu nad 500 m² využívajú verejné orgány a verejnosť ju často navštevuje.

Dňa 9. júla 2015 sa táto prahová hodnota 500 m² zníži na 250 m².

2. Členské štáty vyžadujú, aby sa energetický certifikát vystavil na nápadnom, pre verejnosť jasne viditeľnom mieste v prípade, ak v budove, pre ktorú bol vydaný energetický certifikát v súlade s článkom 12 ods. 1, verejnosť často navštevuje celkovú úžitkovú plochu nad 500 m².

3. Ustanovenia tohto článku nezahŕňajú povinnosť vystavovať odporúčania zahrnuté do energetického certifikátu.

▼M1*Článok 14***Kontrola vykurovacích systémov**

1. Členské štáty stanovia potrebné opatrenia na stanovenie pravidelných kontrol prístupných častí vykurovacích systémov alebo systémov kombinovaného vykurovania priestoru a vetrania, s účinným menovitým výkonom vyšším ako 70 kW, ako sú napríklad zariadenia na výrobu tepla, systém riadenia a obehové čerpadlo (čerpadlá) používané na vykurovanie budov. Kontrola zahŕňa posúdenie účinnosti a veľkosti výkonu zariadenia na výrobu tepla v porovnaní s požiadavkami budovy na vykurovanie a, ak je to relevantné, zohľadní schopnosti vykurovacieho systému alebo systému kombinovaného vykurovania priestoru a vetrania optimalizovať jeho hospodárnosť za bežných alebo priemerných prevádzkových podmienok.

Ak po kontrole, ktorá sa vykonala podľa tohto odseku, nedošlo k zmenám vo vykurovacom systéme alebo v systéme kombinovaného vykurovania priestoru a vetrania alebo v súvislosti s požiadavkami na vykurovanie budovy, členské štáty sa môžu rozhodnúť nepožadovať opätovné posudzovanie veľkosti výkonu zariadenia na výrobu tepla.

2. Na technické systémy budov, na ktoré sa výslovne vzťahuje dohodnuté kritérium energetickej hospodárnosti alebo zmluvná dohoda, ktorou sa stanovuje dohodnutá úroveň zvýšenia energetickej efektívnosti, ako je napríklad zmluva o energetickej efektívnosti, alebo ktoré

▼ **M1**

prevádzkuje verejnoprospešný podnik alebo prevádzkovateľ siete, a ktoré sú preto predmetom opatrení na monitorovanie hospodárnosti na strane systému, sa požiadavky stanovené v odseku 1 nevzťahujú za predpokladu, že celkový vplyv takého prístupu sa rovná vplyvu vyplývajúmu z odseku 1.

3. Ako alternatívu k odseku 1 a za predpokladu, že celkový vplyv sa rovná vplyvu vyplývajúmu z odseku 1, si členské štáty môžu zvoliť prijatie opatrení na zabezpečenie poskytovania poradenstva používateľom o nahrádzaní zariadení na výrobu tepla, iných zmenách vykurovacieho systému alebo systému kombinovaného vykurovania priestoru a vetrania a o alternatívnych riešeniach na posúdenie účinnosti a vhodnej veľkosti výkonu týchto systémov.

Každý členský štát pred tým, než začne uplatňovať alternatívne opatrenia uvedené v prvom pododseku, prostredníctvom predloženia správy Komisii zdokumentuje rovnocennosť vplyvu týchto opatrení s vplyvom opatrení uvedených v odseku 1.

Takáto správa sa predloží v súlade s platnými povinnosťami v oblasti plánovania a podávania správ.

4. Členské štáty stanovia požiadavky na zabezpečenie toho, aby boli nebytové budovy s účinným menovitým výkonom vykurovacích systémov alebo systémov kombinovaného vykurovania priestoru a vetrania, ktorý je vyšší ako 290 kW, do roku 2025 vybavené systémami automatizácie a riadenia budov, ak je to technicky a ekonomicky realizovateľné.

Systémy automatizácie a riadenia budov sú schopné:

- a) priebežne monitorovať, zaznamenávať, analyzovať a umožňovať úpravu spotreby energie;
- b) referenčne porovnávať energetickú efektívnosť budovy, detegovať straty v efektívnosti technických systémov budovy a informovať osobu zodpovednú za zariadenia alebo technickú správu budovy o príležitostiach na zvýšenie energetickej efektívnosti a
- c) umožňovať komunikáciu s prepojenými technickými systémami budovy a inými spotrebičmi v budove, ako aj interoperabilitu s technickými systémami budovy, ktoré zahŕňajú rôzne typy výrobcov chránených technológií a zariadení alebo sú od rôznych výrobcov.

5. Členské štáty môžu stanoviť požiadavky na zabezpečenie toho, aby boli bytové budovy vybavené:

- a) funkciou priebežného elektronického monitorovania, ktoré meria efektívnosť systémov a vlastníkom alebo správcom budovy poskytuje informácie o podstatnom poklese efektívnosti a potrebe údržby systému, a
- b) účinnými kontrolnými funkciami na zabezpečenie optimálnej výroby, distribúcie, uskladňovania a spotreby energie.

6. Na budovy, ktoré sú v súlade s odsekmi 4 alebo 5, sa nevzťahujú požiadavky stanovené v odseku 1.

▼ **M1***Článok 15***Kontrola klimatizačných systémov**

1. Členské štáty stanovujú potrebné opatrenia na stanovenie pravidelných kontrol prístupných častí klimatizačných systémov alebo kombinovaných klimatizačných a vetracích systémov s účinným menovitým výkonom vyšším ako 70 kW. Kontrola zahŕňa posúdenie účinnosti a veľkosti výkonu klimatizačného systému v porovnaní s požiadavkami budovy na chladenie a, ak je to relevantné, zohľadní schopnosti klimatizačného systému alebo kombinovaného klimatizačného a vetracieho systému optimalizovať jeho hospodárnosť za bežných alebo priemerných prevádzkových podmienok.

Ak po kontrole, ktorá sa vykonala podľa tohto odseku, nedošlo k zmenám v klimatizačnom systéme alebo v kombinovanom klimatizačnom a vetracom systéme alebo v súvislosti s požiadavkami na chladenie budovy, členské štáty sa môžu rozhodnúť nepožadovať opätovné posudzovanie veľkosti výkonu klimatizačného systému.

Na členské štáty, ktoré zachovávajú prísnejšie požiadavky podľa článku 1 ods. 3, sa povinnosť oznamovať ich Komisii nevzťahuje.

2. Na technické systémy budov, na ktoré sa výslovne vzťahuje dohodnuté kritérium energetickej hospodárnosti alebo zmluvná dohoda, ktorou sa stanovuje dohodnutá úroveň zvýšenia energetickej efektívnosti, ako je napríklad zmluva o energetickej efektívnosti, alebo ktoré prevádzkuje verejnoprospešný podnik alebo prevádzkovateľ siete, a ktoré sú preto predmetom opatrení na monitorovanie hospodárnosti na strane systému, sa požiadavky stanovené v odseku 1 nevzťahujú za predpokladu, že celkový vplyv takého prístupu sa rovná vplyvu vyplývajúcemu z odseku 1.

3. Ako alternatívu k odseku 1 a za predpokladu, že celkový vplyv sa rovná vplyvu vyplývajúcemu z odseku 1, si členské štáty môžu zvoliť prijatie opatrení na zabezpečenie poskytovania poradenstva používateľom o nahradzaní klimatizačných systémov alebo kombinovaných klimatizačných a vetracích systémov, iných zmenách klimatizačných systémov alebo kombinovaných klimatizačných a vetracích systémov a o alternatívnych riešeniach na posúdenie účinnosti a vhodnej veľkosti výkonu týchto systémov.

Každý členský štát pred tým, než začne uplatňovať alternatívne opatrenia uvedené v prvom pododseku tohto odseku, prostredníctvom predloženia správy Komisii zdokumentuje rovnocennosť vplyvu týchto opatrení s vplyvom opatrení uvedených v odseku 1.

Takáto správa sa predloží v súlade s platnými povinnosťami v oblasti plánovania a podávania správ.

4. Členské štáty stanovujú požiadavky na zabezpečenie toho, aby boli nebytové budovy s účinným menovitým výkonom klimatizačných systémov alebo kombinovaných klimatizačných a vetracích systémov, ktorý je vyšší ako 290 kW, do roku 2025 vybavené systémami automatizácie a riadenia budov, ak je to technicky a ekonomicky realizovateľné.

▼ M1

Systémy automatizácie a riadenia budov sú schopné:

- a) priebežne monitorovať, zaznamenávať, analyzovať a umožňovať úpravu spotreby energie;
- b) referenčne porovnávať energetickú efektívnosť budovy, detegovať straty v efektívnosti technických systémov budovy a informovať osobu zodpovednú za zariadenia alebo technickú správu budovy o príležitostiach na zvýšenie energetickej efektívnosti a
- c) umožňovať komunikáciu s prepojenými technickými systémami budovy a inými spotrebičmi v budove, ako aj interoperabilitu s technickými systémami budovy, ktoré zahŕňajú rôzne typy výrobcov chránených technológií a zariadení alebo sú od rôznych výrobcov.

5. Členské štáty môžu stanoviť požiadavky na zabezpečenie toho, aby boli bytové budovy vybavené:

- a) funkciou priebežného elektronického monitorovania, ktoré meria efektívnosť systémov a vlastníkom alebo správcom budovy poskytuje informácie o podstatnom poklese efektívnosti a potrebe údržby systému, a
- b) účinnými kontrolnými funkciami na zabezpečenie optimálnej výroby, distribúcie, uskladňovania a spotreby energie.

6. Na budovy, ktoré sú v súlade s odsekmi 4 alebo 5, sa nevzťahujú požiadavky stanovené v odseku 1.

▼ B*Článok 16***Správy o kontrole vykurovacích a klimatizačných systémov**

1. Po každej kontrole vykurovacieho alebo klimatizačného systému sa vydá správa o kontrole. Správa obsahuje výsledky kontroly vykonanej v súlade s článkami 14 alebo 15 a zahŕňa odporúčania týkajúce sa nákladovo efektívneho zlepšenia energetickej hospodárnosti kontrolovaného systému.

Odporúčania sa môžu zakladať na porovnaní energetickej hospodárnosti kontrolovaného systému s hospodárnosťou najlepšieho dostupného realizovateľného systému a s hospodárnosťou systému podobného typu, v prípade ktorého všetky relevantné komponenty dosahujú úroveň energetickej hospodárnosti požadovanej v príslušných právnych predpisoch.

2. Správa o kontrole sa poskytuje vlastníkovi alebo nájomcovi budovy.

*Článok 17***Nezávislí odborníci**

Členské štáty zabezpečia, aby certifikáciu energetickej hospodárnosti budov a kontrolu vykurovacích systémov a klimatizačných systémov vykonali kvalifikovaní a/alebo akreditovaní nezávislí odborníci, ktorí vykonávajú túto činnosť ako samostatne zárobkovo činné osoby alebo zamestnanci verejných orgánov alebo súkromných firiem.

▼B

Pri akreditácii odborníkov sa zohľadňujú ich spôsobilosti.

Členské štáty sprístupnia verejnosti informácie o odbornej príprave a akreditáciách. Členské štáty zabezpečia, aby sa verejnosti sprístupnili buď pravidelne aktualizované zoznamy odborne spôsobilých a/alebo akreditovaných odborníkov, alebo pravidelne aktualizované zoznamy akreditovaných spoločností, ktoré ponúkajú služby takýchto odborníkov.

*Článok 18***Nezávislý systém kontroly**

1. Členské štáty zabezpečujú zavedenie nezávislých systémov kontroly energetických certifikátov a správ o kontrole vykurovacích a klimatizačných systémov v súlade s prílohou II. Členské štáty môžu zaviesť oddelené systémy na kontrolu energetických certifikátov a na kontrolu správ o kontrole vykurovacích a klimatizačných systémov.

2. Členské štáty môžu delegovať zodpovednosť za zavedenie nezávislých systémov kontroly.

Ak sa tak rozhodnú urobiť, zabezpečia, aby sa nezávislé systémy kontroly implementovali v súlade s prílohou II.

3. Členské štáty požadujú, aby sa energetické certifikáty a správy o kontrole uvedené v odseku 1 na požiadanie sprístupnili príslušným orgánom alebo iným orgánom.

▼M1*Článok 19***Preskúmanie**

Komisia, ktorej pomáha výbor zriadený článkom 26, preskúma túto smernicu najneskôr do 1. januára 2026 na základe získaných skúseností a dosiahnutého pokroku počas jej uplatňovania, a ak je to potrebné, predloží návrhy.

Ako súčasť tohto preskúmania Komisia preskúma, ako by členské štáty mohli v rámci politiky Únie týkajúcej sa budov a energetickej efektívnosti uplatňovať integrované prístupy na úrovni okresov alebo susedstiev, a to pri zohľadnení skutočnosti, že každá budova spĺňa minimálne požiadavky na energetickú hospodárnosť, napríklad prostredníctvom celkových systémov obnovy uplatňovaných na viacero budov v určitom priestorovom kontexte namiesto na jednu budovu.

Komisia predovšetkým posúdi, či je potrebné ďalšie zlepšenie energetických certifikátov v súlade s článkom 11.

*Článok 19a***Štúdia uskutočniteľnosti**

Komisia do roku 2020 dokončí štúdiu uskutočniteľnosti, v ktorej objasní možnosti a časový plán zavedenia kontrol samostatných systémov vetrania, ako aj voliteľný pasport obnovy budovy, ktorý predstavuje doplnok k energetickým certifikátom, s cieľom predložiť dlhodobý a postupný plán

▼ M1

obnovy pre konkrétnu budovu na základe kritérií kvality v nadväznosti na energetický audit, v ktorom sa uvedú relevantné opatrenia a obnovy, prostredníctvom ktorých by sa mohla zlepšiť energetická hospodárnosť.

▼ B*Článok 20***Informácie**

1. Členské štáty prijímajú potrebné opatrenia na informovanie vlastníkov alebo nájomcov budov alebo jednotiek budov o rôznych metódach a postupoch, ktorých cieľom je zlepšenie energetickej hospodárnosti.

▼ M1

2. Členské štáty poskytujú vlastníkom alebo nájomcom budov najmä informácie o energetických certifikátoch vrátane ich účelu a cieľov, informácie o nákladovo efektívnych opatreniach a v prípade potreby o finančných nástrojoch na účely zlepšenia energetickej hospodárnosti budovy a o nahradení kotlov na fosílna palivá udržateľnejšími alternatívami. Členské štáty poskytujú informácie prostredníctvom dostupných a transparentných poradenských nástrojov, ako je napríklad poradenstvo v oblasti obnovy a jednotné kontaktné miesta.

▼ B

Na žiadosť členských štátov Komisia pomôže členským štátom pri usporiadaní informačných kampaní na účely odseku 1 a prvého pododseku tohto odseku, ktoré sa môžu riešiť v programoch Únie.

3. Členské štáty zabezpečia, aby tí, ktorí sú zodpovední za vykonávanie tejto smernice, mali k dispozícii usmernenia a mali možnosť odborného vzdelávania. Takéto usmernenia a odborné vzdelávanie sa budú zaoberať dôležitou zlepšovania energetickej hospodárnosti a umožnia úvahy o najlepšej kombinácii zlepšovania energetickej efektívnosti, využívaní energie z obnoviteľných zdrojov a o používaní centralizovaného vykurovania a chladenia pri navrhovaní, projektovaní, výstavbe a obnove priemyselných oblastí alebo oblastí na bývanie.

4. Komisia sa vyzýva neustále zlepšovať svoje informačné služby, najmä webovú stránku, ktorú zriadila ako európsky portál pre energetickú hospodárnosť budov určený pre občanov, odborníkov a orgány, aby sa pomohlo úsiliu členských štátov o zvyšovanie informovanosti a povedomia. Informácie uvádzané na tejto webovej stránke by mohli zahŕňať odkazy na relevantné právne predpisy Európskej únie, národné, regionálne a miestne právne predpisy, odkazy na webové stránky EUROPA, ktoré obsahujú národné akčné plány energetickej efektívnosti, odkazy na dostupné finančné nástroje, ako aj na príklady najlepších postupov na národnej, regionálnej a miestnej úrovni. V kontexte Európskeho fondu regionálneho rozvoja Komisia pokračuje a ďalej zintenzívňuje svoje informačné služby s cieľom uľahčovať používanie dostupných finančných prostriedkov tým, že poskytuje pomoc a informácie o možnostiach financovania zainteresovaným stranám vrátane národných, regionálnych a miestnych orgánov, pričom zohľadňuje najnovšie zmeny v regulačnom rámci.

▼B*Článok 21***Konzultácie**

Aby sa umožnilo efektívne vykonávanie smernice, členské štáty uskutočnia relevantné konzultácie so zainteresovanými stranami vrátane miestnych a regionálnych orgánov v súlade s uplatniteľnými vnútroštátnymi právnymi predpismi. Tieto konzultácie sú osobitne dôležité z hľadiska uplatňovania článkov 9 a 20.

*Článok 22***Prispôsobenie prílohy I technickému pokroku**

Komisia prispôsobuje body 3 a 4 prílohy I k tejto smernici technickému pokroku prostredníctvom delegovaných aktov v súlade s článkami 23, 24 a 25.

▼M1*Článok 23***Vykonávanie delegovania právomoci**

1. Komisii sa udeľuje právomoc prijímať delegované akty za podmienok stanovených v tomto článku.

2. Právomoc prijímať delegované akty uvedené v článkoch 5, 8 a 22 sa Komisii udeľuje na obdobie piatich rokov od 9. júla 2018. Komisia vypracuje správu týkajúcu sa delegovania právomoci najneskôr deväť mesiacov pred uplynutím tohto päťročného obdobia. Delegovanie právomoci sa automaticky predlžuje o rovnako dlhé obdobia, pokiaľ Európsky parlament alebo Rada nevznesú voči takémuto predĺženiu námietku najneskôr tri mesiace pred koncom každého obdobia.

3. Delegovanie právomoci uvedené v článkoch 5, 8 a 22 môže Európsky parlament alebo Rada kedykoľvek odvolať. Rozhodnutím o odvolaní sa ukončuje delegovanie právomoci, ktoré sa v ňom uvádza. Rozhodnutie nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie* alebo k neskoršiemu dátumu, ktorý je v ňom určený. Nie je ním dotknutá platnosť delegovaných aktov, ktoré už nadobudli účinnosť.

4. Komisia pred prijatím delegovaného aktu konzultuje s odborníkmi určenými každým členským štátom v súlade so zásadami stanovenými v Medziinštitucionálnej dohode z 13. apríla 2016 o lepšej tvorbe práva.

5. Komisia oznamuje delegovaný akt hneď po jeho prijatí súčasne Európskemu parlamentu a Rade.

6. Delegovaný akt prijatý podľa článku 5, 8 alebo 22 nadobudne účinnosť, len ak Európsky parlament alebo Rada voči nemu nevzniesli námietku v lehote dvoch mesiacov odo dňa oznámenia uvedeného aktu Európskemu parlamentu a Rade alebo ak pred uplynutím uvedenej lehoty Európsky parlament a Rada informovali Komisiu o svojom rozhodnutí nevzniesť námietku. Na podnet Európskeho parlamentu alebo Rady sa táto lehota predĺži o dva mesiace.

▼M1*Článok 26***Postup výboru**

1. Komisii pomáha výbor. Uvedený výbor je výborom v zmysle nariadenia (EÚ) č. 182/2011.
2. Ak sa odkazuje na tento odsek, uplatňuje sa článok 4 nariadenia (EÚ) č. 182/2011.
3. Ak sa odkazuje na tento odsek, uplatňuje sa článok 5 nariadenia (EÚ) č. 182/2011.

▼B*Článok 27***Sankcie**

Členské štáty ustanovujú pravidlá o sankciách platné pri porušovaní vnútroštátnych predpisov prijatých na základe tejto smernice a prijímajú všetky opatrenia potrebné na zabezpečenie ich vykonávania. Stanovené sankcie musia byť účinné, primerané a odrádzajúce. Členské štáty oznámia tieto opatrenia Komisii najneskôr do 9. januára 2013 a bezodkladne jej oznámia všetky následné zmeny a doplnenia, ktoré sa ich týkajú.

*Článok 28***Transpozícia**

1. Členské štáty prijímú a uverejnia najneskôr do 9. júla 2012 zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s článkami 2 až 18 a s článkami 20 a 27.

Tieto ustanovenia uplatňujú najneskôr od 9. januára 2013, pokiaľ ide o články 2, 3, 9, 11, 12, 13, 17, 18, 20 a 27.

Pokiaľ ide o články 4, 5, 6, 7, 8, 14, 15 a 16, tieto ustanovenia uplatňujú najneskôr od 9. januára 2013 na budovy, ktoré sú sídlom verejných orgánov, a najneskôr od 9. júla 2013 na ostatné budovy.

V prípade jednotiek jednej budovy, ktoré sa prenajímajú, môžu odložiť uplatňovanie článku 12 ods. 1 a 2 do 31. decembra 2015. To však nesmie mať za následok vydanie menšieho počtu certifikátov, ako by sa v dotknutom členskom štáte vydalo v prípade uplatňovania smernice 2002/91/ES.

Členské štáty uvedú priamo v prijatých opatreniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Takisto uvedú, že odkazy v platných zákonoch, iných právnych predpisoch a správnych opatreniach na smernicu 2002/91/ES sa považujú za odkazy na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze a jeho znenie upravia členské štáty.

2. Členské štáty oznámia Komisii znenie hlavných ustanovení vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré prijímú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.

▼B*Článok 29***Zrušenie**

Smernica 2002/91/ES zmenená a doplnená nariadením uvedeným v prílohe IV časti A sa týmto zrušuje s účinnosťou od 1. februára 2012 bez toho, aby boli dotknuté povinnosti členských štátov týkajúce sa lehoty na transpozíciu smernice uvedenej v prílohe IV časti B do vnútroštátneho práva a na jej uplatňovanie.

Odkazy na smernicu 2002/91/ES sa považujú za odkazy na túto smernicu a znejú v súlade s tabuľkou zhody uvedenou v prílohe V.

*Článok 30***Nadobudnutie účinnosti**

Táto smernica nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jej uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

*Článok 31***Adresáti**

Táto smernica je určená členským štátom.

▼B*PRÍLOHA I*

Spoločný všeobecný rámec pre výpočet energetickej hospodárnosti budov
(uvedený v článku 3)

▼M1

1. Energetická hospodárnosť budovy sa stanovuje na základe vypočítanej alebo skutočnej potreby energie a odráža bežnú spotrebu energie na vykurovanie priestoru, chladenie priestoru, prípravu teplej vody, vetranie, vstavané osvetlenie a ďalšie technické systémy budovy.

Energetická hospodárnosť budovy sa vyjadruje číselným ukazovateľom spotreby primárnej energie v kWh/(m².r) na účely certifikácie energetickej hospodárnosti a aj na účely dodržiavania minimálnych požiadaviek na energetickú hospodárnosť. Metodika určenia energetickej hospodárnosti budovy musí byť transparentná a otvorená inováciám.

Členské štáty opíšu svoju vnútroštátnu metodiku výpočtu podľa národných príloh zastrešujúcich noriem, a to ISO 52000-1, 52003-1, 52010-1, 52016-1 a 52018-1, vypracovaných na základe mandátu M/480 udelenému Európskemu výboru pre normalizáciu (CEN). Toto ustanovenie nepredstavuje právnu kodifikáciu týchto noriem.

2. Energetické potreby na vykurovanie priestoru, chladenie priestoru, prípravu teplej vody, vetranie, osvetlenie a ďalšie technické systémy budov sa vypočítajú s cieľom optimalizovať úrovne zdravia, kvality vnútorného vzduchu a pohodlia, ktoré vymedzujú členské štáty na národnej alebo regionálnej úrovni.

Výpočet primárnej energie je založený na faktoroch primárnej energie alebo faktoroch váženia jednotlivých energetických nosičov, ktoré sa môžu zakladať na národných, regionálnych alebo miestnych ročných, a ak je to možné, aj sezónnych alebo mesačných vážených priemeroch alebo na konkrétnejších informáciách dostupných pre jednotlivé diaľkové systémy.

Faktory primárnej energie alebo faktory váženia stanovujú členské štáty. Členské štáty pri uplatňovaní týchto faktorov na výpočet energetickej hospodárnosti zabezpečia, aby cieľom bolo dosiahnutie optimálnej energetickej hospodárnosti obalovej konštrukcie budovy.

Pri výpočte faktorov primárnej energie na účely výpočtu energetickej hospodárnosti budov môžu členské štáty vziať do úvahy obnoviteľné zdroje energie dodávané prostredníctvom energetického nosiča a obnoviteľné zdroje energie, ktoré sa vyrábajú a využívajú na mieste, a to za predpokladu, že sa to uplatňuje na nediskriminačnom základe.

- 2a. Členské štáty môžu na vyjadrenie energetickej hospodárnosti budovy vymedziť ďalšie číselné ukazovatele celkovej spotreby primárnej energie z neobnoviteľných a obnoviteľných zdrojov a emisií skleníkových plynov vyprodukovaných v kg CO_{2eq}/(m².r).

▼B

3. Metodika sa ustanovuje s prihliadnutím aspoň na tieto aspekty:
 - a) tieto skutočné tepelné charakteristiky budovy (vrátane jej vnútorných priečok):
 - i) tepelnú kapacitu;
 - ii) tepelnú izoláciu;
 - iii) pasívne vykurovanie;
 - iv) chladiace prvky a
 - v) tepelné mosty;

▼ B

- b) vykurovacie zariadenia a zariadenie na zásobovanie teplou vodou vrátane ich tepelnoizolačných charakteristík;
- c) klimatizačné zariadenia;
- d) prirodzené a nútené vetranie, čo môže zahŕňať vzduchotesnosť;
- e) zabudované osvetľovacie zariadenie (hlavne v nebytovom sektore);
- f) návrh, umiestnenie a orientáciu budovy vrátane vonkajšej klímy;
- g) pasívne solárne systémy a solárnu ochranu;
- h) podmienky vnútorného prostredia vrátane projektovaných podmienok vnútorného prostredia;
- i) vnútorné záťaž.

▼ M1

4. Do úvahy sa berie pozitívny vplyv týchto aspektov:

▼ B

- a) miestne podmienky solárnej expozície, aktívne solárne systémy a ostatné vykurovacie a elektrické systémy založené na energii z obnoviteľných zdrojov;
 - b) elektrina vyrábaná v rámci kogenerácie;
 - c) centralizované alebo blokové vykurovacie a chladiace systémy;
 - d) prirodzené osvetlenie.
5. Na účely výpočtu by sa budovy mali primerane klasifikovať do týchto kategórií:
- a) rodinné domy rôznych typov;
 - b) bytové domy;
 - c) administratívne budovy;
 - d) školské budovy;
 - e) nemocnice;
 - f) hotely a reštaurácie;
 - g) športové zariadenia;
 - h) budovy pre veľkoobchodné a maloobchodné služby;
 - i) ostatné typy budov spotrebujúcich energiu.

▼ **M1***PRÍLOHA IA***SPOLOČNÝ VŠEOBECNÝ RÁMEC PRE URČOVANIE STUPŇA INTELEKTNEJ PRIPRAVENOSTI BUDOV**

1. Komisia vymedzí indikátor inteligentnej pripravenosti a stanoví metodiku jeho výpočtu na hodnotenie schopnosti budovy alebo jednotky budovy prispôbiť svoju prevádzku potrebám užívateľa a siete a zvyšovať svoju energetickú efektívnosť a celkovú hospodárnosť.

Indikátor inteligentnej pripravenosti zahŕňa prvky týkajúce sa zvýšených úspor energie, referenčného porovnávania a flexibility, rozšírených funkcií a spôsobov vyplývajúcich z prepojenejších a inteligentných zariadení.

V rámci metodiky sa zohľadnia prvky, ako napríklad inteligentné merače, systémy automatizácie a riadenia budov, samoregulačné zariadenia pre reguláciu vnútornej teploty vzduchu, vstavané domáce spotrebiče, nabíjacie stanice pre elektrické vozidlá, uskladňovanie energie a podrobné funkcie, a interoperabilita týchto prvkov, ako aj prínosy pre podmienky klímy vo vnútornom prostredí, energetickú efektívnosť, úrovne hospodárnosti a možnú flexibilitu.

2. Metodika sa zakladá na troch hlavných funkciách vzťahujúcich sa na budovu a technické systémy budovy:

- a) schopnosť zachovávať energetickú hospodárnosť a prevádzku budovy prostredníctvom prispôbenia spotreby energie, napríklad využívaním energie z obnoviteľných zdrojov;
- b) schopnosť prispôbovať vlastný prevádzkový režim v reakcii na potreby užívateľa a zároveň venovať náležitú pozornosť zabezpečeniu používateľskej ústretovosti, zachovávaní podmienok zdravej klímy vo vnútornom prostredí a schopnosti zaznamenávať spotrebu energie a
- c) flexibilita celkového dopytu budovy po elektrickej energii vrátane jej schopnosti umožniť účasť na aktívnej a pasívnej, ako aj implicitnej aj explicitnej reakcii na strane dopytu vo vzťahu k sieti, napríklad prostredníctvom flexibility a schopnosti presúvať zaťaženie.

3. Metodika môže ďalej zohľadňovať:

- a) interoperabilitu medzi systémami (inteligentné merače, systémy automatizácie a riadenia budov, vstavané domáce spotrebiče, samoregulačné zariadenia pre reguláciu vnútornej teploty vzduchu v budove a senzory kvality vnútorného vzduchu a vetrania) a
- b) pozitívny vplyv existujúcich komunikačných sietí, najmä existencia vysokorychlostnej fyzickej infraštruktúry v budovách, ako napríklad dobrovoľné označenie „širokopásmové pripojenie“, a existencia prístupového bodu pre budovy s viacerými bytovými jednotkami, v súlade s článkom 8 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2014/61/EÚ ⁽¹⁾.

4. Metodika nesmie mať negatívny vplyv na existujúce národné systémy certifikácie energetickej hospodárnosti a musí sa zakladať na súvisiacich iniciatívach na vnútroštátnej úrovni, pričom sa v nej zohľadní zásada vlastníctva užívateľa, ochrany údajov, súkromia a bezpečnosti, a to v súlade s príslušnými právnymi predpismi Únie v oblasti ochrany údajov a súkromia a najlepšími dostupnými technikami kybernetickej bezpečnosti.

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/61/EÚ z 15. mája 2014 o opatreniach na zníženie nákladov na zavedenie vysokorychlostných elektronických komunikačných sietí (Ú. v. EÚ L 155, 23.5.2014, s. 1).

▼ M1

5. Metodika stanoví najvhodnější formát parametra indikátora inteligentnej pripravenosti a musí byť jednoduchá, transparentná a ľahko zrozumiteľná pre spotrebiteľov, vlastníkov, investorov a účastníkov trhu reagujúcich na dopyt.

▼ B*PRÍLOHA II***Nezávislé systémy kontroly energetických certifikátov a správy o kontrole**

1. ► **M1** Príslušné orgány alebo subjekty, na ktoré príslušné orgány delegovali zodpovednosť za implementáciu nezávislých systémov kontroly, uskutočnia náhodný výber zo všetkých každoročne vydávaných energetických certifikátov a podrobia ich overovaniu. Vzorka musí byť dostatočne veľká na zabezpečenie štatisticky významných výsledkov z hľadiska súladu. ◀

Overovanie sa zakladá na ďalej uvedených možnostiach alebo na rovnocenných opatreniach:

- a) kontrola platnosti vstupných údajov týkajúcich sa budovy a použitých na vydanie energetického certifikátu, ako aj výsledkov uvedených v certifikáte;
 - b) kontrola vstupných údajov a overenie výsledkov uvedených v energetickom certifikáte vrátane poskytnutých odporúčaní;
 - c) úplná kontrola vstupných údajov týkajúcich sa budovy a použitých na vydanie energetického certifikátu, úplné overenie výsledkov uvedených v certifikáte vrátane poskytnutých odporúčaní, a ak je to možné, kontrola budovy na mieste s cieľom skontrolovať zhodu medzi špecifikáciami uvedenými v energetickom certifikáte a certifikovanou budovou.
2. Príslušné orgány alebo subjekty, na ktoré príslušné orgány delegovali zodpovednosť za implementáciu nezávislých systémov kontroly, uskutočňujú náhodný výber aspoň štatisticky významného percentuálneho podielu z celkového počtu správ o kontrolách vydávaných každoročne a podrobujú tieto správy overovaniu.

▼ M1

3. Keď sa informácie do databázy doplňujú, vnútroštátne orgány musia mať na účely monitorovania a overenia možnosť identifikovať, kto dané doplnenie vykonal.



PRÍLOHA III

Rámec porovnávacej metodiky na identifikáciu nákladovo optimálnych úrovní požiadaviek na energetickú hospodárnosť budov a prvkov budov

Porovnávacia metodika umožní členským štátom určiť energetickú hospodárnosť budov a prvkov budov a ekonomické aspekty opatrení týkajúcich sa energetickej hospodárnosti a spojiť ich s cieľom identifikovať nákladovo optimálnu úroveň.

K rámcu porovnávacej metodiky patria usmernenia, ktoré uvádzajú, ako používať tento rámec pri výpočte nákladovo optimálnych úrovní hospodárnosti.

Rámec porovnávacej metodiky umožní zohľadniť spôsob používania, vonkajšie klimatické podmienky, investičné náklady, kategóriu budovy, náklady na údržbu a prevádzku (vrátane nákladov na energiu a jej úspor), prípadné príjmy z vyrobenej energie a prípadné náklady na likvidáciu. Mal by sa zakladať na príslušných európskych normách týkajúcich sa tejto smernice.

Komisia tiež poskytne:

- usmernenia k rámcu porovnávacej metodiky; tieto usmernenia poslúžia členským štátom na vykonanie ďalej uvedených krokov,
- informácie týkajúce sa odhadovaného dlhodobého vývoja cien energie.

Pre uplatnenie rámca porovnávacej metodiky členskými štátmi sa na úrovni členských štátov stanovia všeobecné podmienky vyjadrené ako parametre.

Rámec porovnávacej metodiky vyžaduje od členských štátov, aby:

- určili referenčné budovy, ktoré sú charakteristické a reprezentatívne svojím využitím a geografickým umiestnením vrátane vnútorných a vonkajších klimatických podmienok. Referenčné budovy sú budovy na bývanie a nebytové budovy, nové aj existujúce,
- určili opatrenia energetickej efektívnosti, ktoré sa majú pri referenčných budovách posúdiť. Môžu to byť opatrenia týkajúce sa jednotlivých budov ako celku, jednotlivých prvkov budovy alebo kombinácie prvkov budovy,
- posúdili konečnú a primárnu potrebu energie, ktorú potrebujú referenčné budovy a referenčné budovy, v ktorých sa uplatňujú určené opatrenia energetickej efektívnosti,
- vypočítali náklady (t. j. čistú súčasnú hodnotu) na opatrenia energetickej efektívnosti (ako sa uvádza v druhej zarážke) počas očakávaného ekonomického životného cyklu uplatňované na referenčné budovy (ako sa uvádza v prvej zarážke) aplikovaním zásad rámca porovnávacej metodiky.

Vypočítaním nákladov na opatrenia energetickej efektívnosti počas očakávaného ekonomického životného cyklu členské štáty posúdia nákladovú efektívnosť rozličných úrovní minimálnych požiadaviek na energetickú hospodárnosť. To umožní určiť nákladovo optimálne úrovne požiadaviek na energetickú hospodárnosť.



PRÍLOHA IV

ČASŤ A

Zrušená smernica v znení neskorších zmien a doplnení**(uvedená v článku 29)**

Smernica Európskeho parlamentu a Rady
2002/91/ES (Ú. v. ES L 1, 4.1.2003,
s. 65).

Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1137/2008 (Ú. v. EÚ L 311, 21.11.2008, s. 1). Iba bod 9.9 prílohy.

ČASŤ B

Lehoty na transpozíciu do vnútroštátneho práva a na uplatňovanie**(uvedené v článku 29)**

Smernica	Lehota na transpozíciu	Dátum uplatňovania
2002/91/ES	4. januára 2006	4. januára 2009, len pokiaľ ide o články 7, 8 a 9



PRÍLOHA V

Tabuľka zhody

Smernica 2002/91/ES	Táto smernica
článok 1	článok 1
článok 2 bod 1	článok 2 bod 1
—	článok 2 body 2 a 3
článok 2 bod 2	článok 2 bod 4 a príloha I
—	článok 2 body 5, 6, 7, 8, 9, 10 a 11
článok 2 bod 3	článok 2 bod 12
článok 2 bod 4	článok 2 bod 13
—	článok 2 bod 14
článok 2 bod 5	článok 2 bod 15
článok 2 bod 6	článok 2 bod 16
článok 2 bod 7	článok 2 bod 17
článok 2 bod 8	článok 2 bod 18
—	článok 2 bod 19
článok 3	článok 3 a príloha I
článok 4 ods. 1	článok 4 ods. 1
článok 4 ods. 2	—
článok 4 ods. 3	článok 4 ods. 2
—	článok 5
článok 5	článok 6 ods. 1
—	článok 6 ods. 2 a 3
článok 6	článok 7
—	články 8, 9 a 10
článok 7 ods. 1 prvý pododsek	článok 11 ods. 8 a článok 12 ods. 2
článok 7 ods. 1 druhý pododsek	článok 11 ods. 6
článok 7 ods. 1 tretí pododsek	článok 12 ods. 6
článok 7 ods. 2	článok 11 ods. 1 a 2
—	článok 11 ods. 3, 4, 5, 7 a 9
—	článok 12 ods. 1, 3, 4, 5 a 7
článok 7 ods. 3	článok 13 ods. 1 a 3

▼B

Smernica 2002/91/ES	Táto smernica
—	článok 13 ods. 2
článok 8 písm. a)	článok 14 ods. 1 a 3
—	článok 14 ods. 2
článok 8 písm. b)	článok 14 ods. 4
—	článok 14 ods. 5
článok 9	článok 15 ods. 1
—	článok 15 ods. 2, 3, 4 a 5
—	článok 16
článok 10	článok 17
—	článok 18
článok 11 úvodný text	článok 19
článok 11 písm. a) a b)	—
článok 12	článok 20 ods. 1 a článok 20 ods. 2 druhý pododsek
—	článok 20 ods. 2 prvý pododsek a článok 20 ods. 3 a 4
—	článok 21
článok 13	článok 22
—	článok 23, 24 a 25
článok 14 ods. 1	článok 26 ods. 1
článok 14 ods. 2 a 3	—
—	Článok 26 ods. 2
—	článok 27
článok 15 ods. 1	článok 28
článok 15 ods. 2	—
—	článok 29
článok 16	článok 30
článok 17	článok 31
príloha	príloha I
—	prílohy II až V